

POLEN EN NEDERLANDERS ZIJN ALLEMAAL EUROPEANEN **Hans Evers ziet het graag zwart-wit**

Tekst: Han Pape. Foto's: Simon Dirks

Vanwege de huisvesting van 'zijn' overwegend Poolse arbeidsmigranten haalt ondernemer Hans Evers van detacheringbedrijf Marquette regelmatig de media. Zelf vindt hij ook dat het met de huisvesting anders moet, maar overheden, corporaties en banken staan oplossingen in de weg. Op die manier komt het met de integratie volgens hem niet goed. Evers zegt dat Nederland niet zonder de Poolse werkrachten kan. Voor hem is voetbal een prachtige afleiding. Net als veel andere dingen ziet Evers in het veld de zaak graag zwart-wit: SVZW en Heracles Almelo.

Evers zag acht jaar geleden een gat in de markt. Voor de zoveelste keer. Als jongeling al verdiende hij zijn zakgeld aan de pomp, was later timmerman, werkte bij het aannemersbedrijf Webbink en de woningstichting Vriezenveen, draaide met succes de eerste ondernemersbeurs in de Evenementenhal te Hardenberg, was eigenaar van een modezaak in Vriezenveen en viel voor de charmes van de Poolse schone Magda, met wie hij inmiddels getrouwd is en twee zoons heeft. "Ik heb altijd de handen uit de mouwen willen steken, centen verdienen en mooie dingen doen, dat is eigenlijk mijn doel."

Marquette bestaat acht jaar en groeit permanent. In 2003 kwam het bedrijf van de grond. Dat gebeurde nadat Evers in Polen zijn huidige vrouw ontmoette. Beiden signaleerden een trek van technisch geschoolde Poolse werkrachten naar Nederland. "Magda en ik wilden iets voor onszelf, zo ontstond Marquette."

Aan de keukentafel ging het bedrijf van start. Het eerste telefoontje werd gepleegd met Witte van Moort in Vriezenveen, nog steeds een klant. Evers: "We zorgen dat daar goede mensen komen te werken en nemen zo'n bedrijf alle rompslomp uit handen. Er kwamen al snel meer bedrijven. We hebben nu grote klanten als Buiting in

Almelo, een bedrijf als Norit en nog veel meer, ook kleinere bedrijven, daar zijn er veel van, de bekende maakindustrie, vooral in de metaalsector."

Marquette heeft momenteel, zegt Evers, meer dan 350 arbeidsmigranten op de loonlijst staan, van wie ruim driehonderd Polen, een aantal Hongaren en Spanjaarden en ook al zo'n 25 Nederlanders. Het zijn in hoofdzaak freezers, draaiers en lassers. Allemaal supergemotiveerd en met een tiptopleiding.

Vooroordelen komt Evers genoeg tegen. Zelf zegt hij niet over buitenlanders te spreken. "Nederlanders en Polen? We zijn allemaal Europeanen."

Volgens hem hebben veel mensen ten onrechte een kwalijk beeld van arbeidsmigranten, dat ze niet deugen, genetisch bepaald crimineel zijn, voortdurend dronken rondlopen, ruzie zoeken en zo voort. "Mijn ervaring is dat het vooral hardwerkende mensen zijn, mensen die wij hier hard nodig hebben, omdat ze arbeid verrichten die anders niet wordt gedaan. Er zijn nu denk ik 450.000 arbeidsmigranten in Nederland, even veel als het aantal Nederlanders dat werkloos is, maar die zijn ongeschikt voor het vaak secure metaalwerk."

ONDERWIJSPROBLEEM

Het grote probleem van Nederland is volgens Evers de kwaliteit van het (beroeps)onderwijs. “Er is een minimale instroom en degenen die een technische opleiding volgen krijgen techniekbreed, waardoor ze van alles wat leren, maar niks goed en bovendien met veel te veel theorie. Zelf heb ik nog op de LTS gezeten, op Het Noordbroek aan de César Franckstraat in Almelo, maar dat bestaat niet meer. In het vmbo en in het mbo is alles veel te algemeen. Eigenlijk kun je zeggen dat de jongeren geen vak leren beheersen. Dat is dus in het Poolse onderwijs anders, maar daar is dan weer te weinig werk. Bovendien kunnen ze hier, omdat ze hard nodig zijn, veel meer verdienen. Ik weet wel dat mensen denken dat detachering-bureaus de mensen uitbuiten, maar ze worden gewoon volgens de CAO betaald en wij zetten daar een marge op. Natuurlijk, in onze branche zit veel ruis, dat kan ook niet anders, want tien jaar geleden had je zeventienhonderd uitzendbureaus en nu vijftienduizend. Daar zitten ook bureaus bij die de wet- en regelgeving aan de laars lappen, maar daar horen wij niet bij. Marquette is gecertificeerd, krijgt sofnummers en onderhoudt vast contact met de Belastingdienst. We spelen het netjes

Een ander groot probleem is naar de mening van Evers dat het vrijwel onmogelijk is om Polen te laten integreren. Dat begint al bij de huisvesting, waarmee Marquette om de zoveel tijd het nieuws haalt. Evers zegt dat hij daar niet op zit te wachten, op al die opgefokte verhalen, maar het gebeurt gewoon. “Dan is er weer iets, iemand roept wat en ineens is het land te klein.”

De ondernemer zegt enkele jaren geleden noodgedwongen een recreatiepark met 27 woningen in Hoge Hexel te hebben gekocht. De gemeente gedoogde de huisvesting van Polen daar, maar de eigenaar van een belendend bungalowpark spande de ene na de andere procedure aan. Omdat de Polen overlast zouden veroorzaken omdat ze permanent in recreatiehuizen zouden wonen. De rechtbank sprak uit dat de overlast niet aantoonbaar laat staan bewijsbaar was. Van permanent wonen kan, betoogde Evers meermalen, geen sprake zijn omdat de Polen gemiddeld om de zes weken naar hun thuisland gaan voor familiebezoek. “Ze komen alleen wel weer terug, om hier te werken, dus het grootste deel van het jaar wonen ze hier natuurlijk wel.”

De gemeente Wierden, waar Hoge Hexel onder valt, worstelde met de bestemming. Onlangs werd duidelijk dat de lokale overheid van mening is dat de bestemming van het park recreatie is en blijft en dat huisvesting van arbeidsmigranten zich daarmee niet verdraagt. Commo-

tie in de tent! Media op de stoep!

Evers: “Ik heb direct gezegd dat ik het volledig met de gemeente eens ben, maar dan moet die gemeente wel zorgen voor een alternatief. Onze mensen werken hier, dan moeten ze hier ook wonen, zo simpel is dat. De gemeente geeft nu aan dat het park niet wordt ontruimd, onze mensen mogen hier wonen, maar we gaan wel met elkaar op zoek naar een oplossing. Daar worden ontwikkelaars en makelaars bij ingeschakeld en ik heb begrepen dat de gemeente ook met de provincie Overijssel hierover overleg gaat plegen. We zijn druk bezig met alternatieven, maar het gaat erg langzaam allemaal.”

INTEGRATIE BELANGRIJK

De directeur van Marquette zegt alle medewerking te geven bij de zoektocht naar woonruimte. Sterker nog: hij beweert zelf al veel pogingen in het werk te hebben gesteld om Polen regulier te huisvesten. “Daar kan ik je hele verhalen over vertellen.” Dat doet hij dan ook en regelmatig spreekt hij over “tegenwerking”, over “misstanden” en over “schandalen”, want telkens mislukte het door moedwil en misverstand.

“Ik ben er al vanaf het begin mee bezig. Vaak komen eerst alleen de mannen, maar na verloop van tijd laten velen hun vrouwen komen, regelmatig met hun kinderen. Overigens krijgen die vrouwen ook baantjes, vaak eenvoudig productiewerk, want zelfs daar heeft Nederland dus de mensen niet voor. We willen dat werk niet doen. Polen wel en die mensen willen zich hier vestigen, eerst op het park, maar later liever in een gewoon huis. Dat is wel een paar keer gelukt, maar in de meeste gevallen lukt het gewoon niet.”

Hij kan zich daar kwaad over maken. “We hebben in Nederland de mond vol over integratie, maar veel Nederlanders willen dat niet. En de regering ook niet, want die doet niks. Integratie is als mensen in een buurt gaan wonen, niet bij elkaar in een wijk, maar door de hele stad, in Almelo, Enschede, Hardenberg, Vriezenveen en Wierden, noem maar op.”

Evers komt met een voorbeeld. “Ik ben laatst met een makelaar op pad geweest. Dan blijkt dat woningstichtingen niks willen. Er zijn zat huurhuizen, ze laten de Polen zich inschrijven, die betalen daar vijftig euro voor en horen niks terug. Het is domweg tegenwerking. Een nóg groter schandaal is hoe het bij de banken gaat. Er staan alleen al in Almelo honderden flats te koop. Daar wonen meestal probleemgezinnen die de hypotheek niet meer kunnen betalen. Dan denk ik: verhuur het huis aan een Pools gezin. De bewoners willen dat wel, maar van de

banken mogen ze dat niet, echt, de banken zijn schijtbang. Weet je wat zo'n bank wel doet: ze kopen zelf een huis met een hypotheek van 110.000 euro voor 75.000 euro en bieden de bewoners voor de restschuld van 35.000 euro een lening aan. Zo verdienen ze aan de ellende van de mensen. Ik vind dat schandalig. Ze drukken die bewoners dieper in de shit en ze wijzen daarom elke oplossing die wij hen bieden af."

Het oplossen van de werkloosheid en het integreren van migranten ziet Evers als de grote uitdagingen van deze tijd. "Het heeft gewoon met daadkracht te maken. We laten het toe dat vierhonderdduizend mensen hun bed niet uit hoeven te komen, we laten het toe dat het onderwijs niet voor de markt bezig is en we laten het toe dat we vrij verkeer van goederen en personen hebben zonder dat we werken aan uniform beleid in de Europese Unie."

Evers heeft besloten nu zelf de hand aan de ploeg te slaan, Hij blijft niet alleen woonruimte zoeken voor 'zijn' arbeidsmigranten, hij heeft tevens besloten een opleidingscentrum te starten. "Ik wil mijn mensen hier bijscholen als dat nodig is, maar ik ga ze ook Nederlands leren. Dat is niet alleen voor Polen goed, ook voor Nederlanders, de ene heeft een gerichte praktijkopleiding nodig, de andere moet de taal onder de knie krijgen. En dat laatste geldt trouwens ook voor veel Nederlanders, vergis je nou niet."

ZAKELIJK EN GEZELLIG

Om de ambities met Marquette waar te maken heeft Evers onlangs een nieuw pand gekocht op het Bedrijvenpark Twente, het pand van de buurman, voorheen de schaatsfabriek Raps. Het werd na een drastische verbouwing en modernisering recent in gebruik genomen. Om zich bij de groeiambities en probleemoplossingen te laten begeleiden heeft Evers verder besloten twee commissarissen aan te stellen: directeur Albert Hendrikse van Nijhof-Wassink en zelfstandig ondernemer/investeerder Wim Samsen van voorheen Eastborn.

Evers kent Hendrikse en Samsen onder meer van SVZW. "Daar spreek ik de heren vaak, dat is een mooie functie van zo'n businessclub. Ik vind dat dit goed werkt bij de Zwaluwen en het is er vaak nog gezellig ook. Al maakt het na afloop wel verschil of ze hebben gewonnen of verloren. Ik ben er meestal, bij winst en verlies, ook na de wedstrijd. Gewoon een glas bier drinken en dingen uitwisselen. Je hoort er toch wel veel."

Door zijn werk en zijn Wierdense contacten werd hij een fan van SVZW. "Het is gewoon een mooie club, in alle op-

zichten. Ik kom uit Vriezenveen en dan zou je verwachten dat ik daar een club heb, maar dat is niet zo. Mijn broer Edo wel, die is sponsor en supporter van DOS'37, maar dat heb ik met SVZW. Er zijn nog wel meer verschillen, want Edo is heel fanatiek met FC Twente en ik met Heracles. Jazeker, dat is ook zwart-wit. Het mooie is trouwens dat je dan als broers wat te bepraten hebt, vooral bij familiefeesten of als we eens bij onze ouders op bezoek gaan. Vaak gaat het dan over DOS en SVZW en ook vaak over Heracles en FC Twente. Dan geet het er soms best van."

